Ostoje CORINE

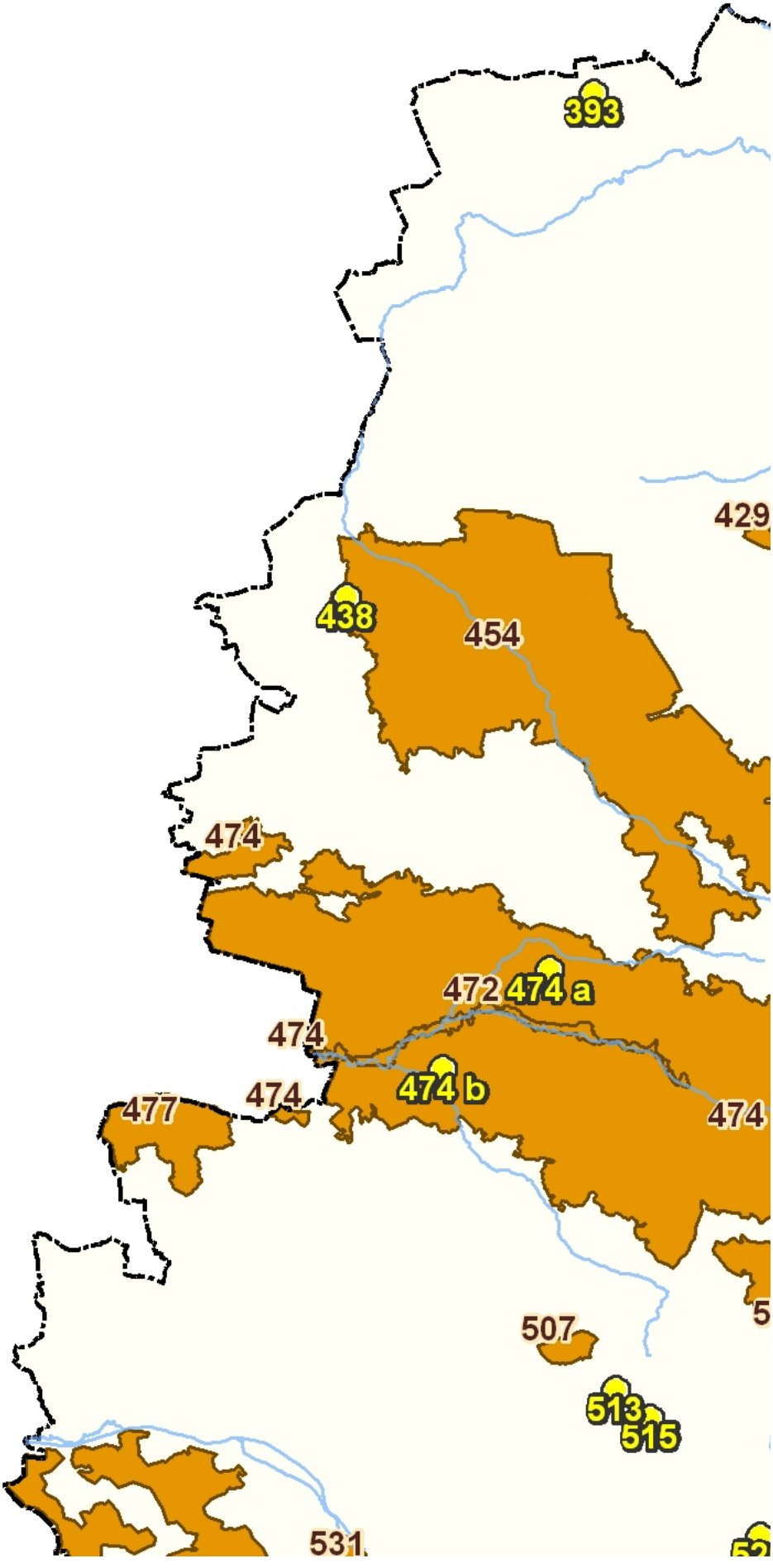
Program CORINE, którego realizację na terenie Unii Europejskiej rozpoczęto w 1985 roku, ma na celu stworzenie spójnego systemu informacji o środowisku przyrodniczym, opartego na standardach przyjętych w Unii Europejskiej. W ramach programu CORINE gromadzona jest informacja przyrodnicza konieczna dla realizacji priorytetowych zadań i określenia kierunków wspólnej polityki dotyczącej ochrony środowiska w państwach członkowskich. Na początku lat 90. program objął swym zasięgiem także kraje Europy Środkowej, w tym Polskę. Program CORINE realizowany jest w zakresie trzech działów tematycznych: CORINE Land Cover (użytkowanie ziemi), CORINEAIR (poznanie głównych źródeł zanieczyszczenia powietrza i rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń) oraz CORINE Biotopes (identyfikacja, inwentaryzacja i opis miejsc, których ochrona jest szczególnie istotna dla zachowania dziedzictwa przyrodniczego Europy). Końcowym efektem realizacji programu CORINE Biotopes jest baza danych z informacjami o ostojach rzadkich i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk. Zgodnie z decyzją Departamentu Ochrony Przyrody Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz uchwałą Państwowej Rady Ochrony Przyrody z 18 czerwca 1996 roku program CORINE Biotopes stanowić ma jeden z elementów systemu informacyjnego ochrony przyrody w Polsce.

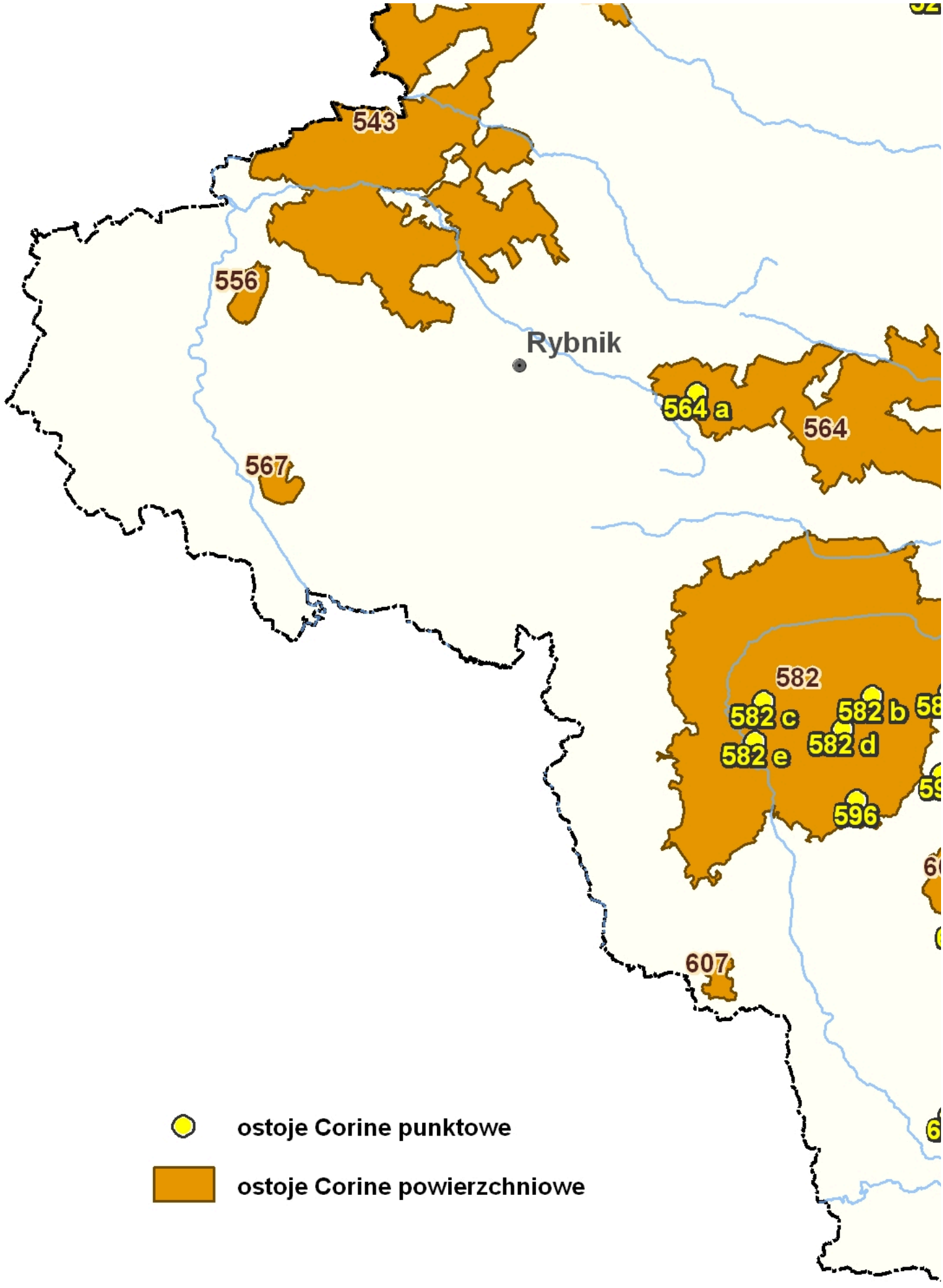
Ostoja CORINE jest obszarem lądowym lub wodnym stanowiącym pewną całość funkcjonalną z punktu widzenia populacji zwierząt, roślin czy siedlisk, które były kryterium i motywacją dla wyodrębnienia danej ostoi. Typowanie ostoi odbywa się w oparciu o jednolity system kryteriów na podstawie wspólnych list gatunków i siedlisk. Listy gatunków uwzględniają gatunki objęte Konwencją Berneńską, zamieszczone na czerwonej liście IUCN oraz w czerwonych księgach poszczególnych krajów. Lista siedlisk obejmuje siedliska wrażliwe i/lub reprezentatywne, istotne dla zachowania pełnego dziedzictwa przyrodniczego Europy. Ostoje CORINE cechują się różną wielkością w zależności od wymagań ekologicznych gatunków roślin, zwierząt lub siedlisk, dla których zostały wytypowane. Niekiedy w granicach ostoi populacji lub siedlisk o większym areale zawierają się ostoje populacji gatunków o małym areale. Wówczas ostoja większa staje się ostoją kompleksową, natomiast mniejsza – cząstkową. Wyznaczone ostoje mają powierzchnię od kilku do kilkudziesięciu tysięcy hektarów. W przypadku ostoi punktowych, takich jak: jaskinie, podziemia czy zabudowania, odstąpiono od wyznaczenia granic, stąd brak jest danych o wielkości powierzchni.

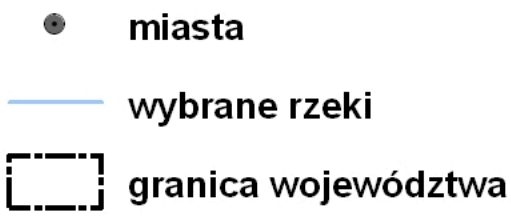
Różny jest status prawny ostoi CORINE – są wśród nich obszary chronione jako rezerwaty przyrody, parki krajobrazowe, pomniki przyrody, ale także tereny nieobjęte żadną formą ochrony. Część ostoi CORINE została wytypowana jako ostoje o randze europejskiej do sieci ekologicznej Natura 2000.

W bazie danych CORINE znalazło się 67 ostoi z terenu województwa śląskiego.

Mapa. Ostoje Corine w województwie śląskim

393
429
438
454
474
472
474 a
474
474 b
474
477
474
507
513
515
531

543
556
Rybnik
564 a
564
567
582
582 c
582 b
582 d
582 e
596
607
ostoje Corine punktowe
ostoje Corine powierzchniowe

Źródło:

Romańczyk i in. 2015. Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, ss. 662 (msk.).

Dodana: 2 stycznia 2025 12:20 Zmodyfikowana: 9 czerwca 2025 13:12